

Moram priznati da mi je bilo dosta teško raditi na ovom broju.

Razvod i jednoroditeljske obitelji nisu baš teme zbog kojih bi se itko osjećao ugodno. Razgovarajući s predstavnicima udruga samohranih roditelja otvorila mi se Pandorina kutija iz koje je izašlo poprilično nagonmilanog bijesa, neiskazanih osjećaja, ljutnje i razočaranja. Nedostatak socijalne podrške, nedovoljno poznavanje propisa i neinformiranost o organizacijama koje nude pomoć ovim obiteljima, loša povezanost tih organizacija s državnim tijelima koja se bave ovom problematikom... neki su od problema koji su iz te kutije iskočili. Čak mi je i Marica rekla: *Ne, s ovim se ne mogu šaliti*. To je razlog što ćete u ovom broju umjesto zapisa iz dnevnika pročitati jednu od njezinih priča. U toj će se priči, vjerujem, prepoznati sve odgajateljice koje su mame, ali će navesti na razmišljanje i one koje će to tek postati. Darujemo vam je sa srcem.

No, ma kako tema bila teška, ona neće nestati ako prestanemo o njoj govoriti. Stoga smo se, kao i puno puta dosad, prihvatili posla i krenuli.

Stalno mi zvoni u glavi... svaka peta obitelj je rastavljena. Kako su neinformiranost i neznanje česta posljedica neučinkovitog djelovanja ali i razlog neostvarivanja prava, kako dječjih tako i prava odraslih, krenuli smo u potragu za informacijama. Koja je uloga centara za socijalnu skrb a koja sudova? Što je sve regulirano presudom o razvodu braka? Što kaže Obiteljski zakon? Na ova i brojna druga pitanja odgovorila nam je

gđa. Davorka Osmak-Franjić, savjetnica pravobraniteljice za djecu, kojoj zahvaljujemo na iznimno korisnom doprinosu. Koju vrstu podrške tijekom razvoda pružiti djetetu a koju roditelju, kako se zauzeti za sebe i koja je uopće uloga vrtića tijekom razvoda roditelja djeteta, objasnila nam je psihologinja Ivanka Jukić Lušić. Jako je važno definirati prava i odgovornosti, razjasniti uloge koje imamo i dogovoriti koje su uopće granice i područja našeg djelovanja. Mislim da je to preduvjet za veliko pospremanje kutije s početka priče. 2007. se bliži kraju. Osvrnite se na proteklu godinu. Jeste li zadovoljni sobom ili

postoje novogodišnje odluke koje još od prošle godine niste ostvarili? Uvijek ih možete prebaciti u narednu godinu, znate da Hrvati vole živjeti na kredit. Za mene, bila je ovo godina s najviše životnih promjena. Mislim da nekoliko narednih neće ostaviti toliko traga u mom životu i s velikom ću je radošću uvijek pamtit.

Došli smo do 50. broja – kako to okruglo i lijepo zvuči. Iza nas je punih dvanaest godina i mislim da je vrijeme za promjene. Promjene su dobre, netko je jednom rekao da samo mijena stalna jest. Razmišljam o novom vizualnom identitetu našeg časopisa, ali i ne samo o njemu. Tematska orijentacija je okosnica koju slijedimo već treću godinu zaredom, je li vrijeme za novu, kako bi ljudi s televizije rekli, 'programsku shemu'? Iskreno, u ovom promišljanju trebam vašu pomoć. Imate li novih ideja, prijedloga, primjedbi ili pak želite samo podijeliti misao o nekoj od tema, pišite nam na adresu uredništva. Ako ste vičniji elektronskom mediju, pošaljite nam

mail na e-adresu: helena@korakpokorak.hr. U sljedećem broju između ostaloga govorimo o novim prehrambenim standardima u dječjim vrtićima. Što donose novi jelovnici za djecu u vrtićima, kako se primjenjuju u praksi, kako su ove promjene dočekala djeca i njihovi roditelji, pročitajte u proljetnom broju.

U novoj 2008. vam želim još više rada na osobnom razvoju, ulaganja u sebe... i da se ne bojite promjena. Do proljeća vas s osobitim poštovanjem pozdravljam.

Helena Zumić